

F. t. 1. vedr. beskyttelse af havmiljøet m.v.

Til nr. 16

Stk. 1.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der i lovforslagets § 1, nr. 15 er indsat et nyt stykke 4.

Stk. 2

Der henvises til bemærkningerne til nr. 15 ovenfor.

Til nr. 17

Bestemmelsen er ny og supplerer den almindelige adgang til at foretage tilsyn, herunder foretage anrøb, jf. havmiljølovens tilsynskapitel, kap. 14.

Bestemmelsen svarer til Havretskonventionens artikel 220, stk. 3. Bestemmelsen giver forsvarsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hjemmel til at anrøbe et udenlandsk skib, såfremt der er begrundet mistanke om overtrædelse af havmiljøloven eller regler udstedt i medfør heraf og anmode det om at give oplysninger om dets identitet, herunder dets registreringshavn, sidste og næste anløbshavn og andre relevante oplysninger, som er nødvendige for at fastslå, hvorvidt en overtrædelse har fundet sted.

»Andre relevante oplysninger« kan for eksempel være:

- En be- eller afkræftelse fra skibets kaptajn om, hvorvidt olien i hans kølvand stammer fra hans skib eller ej,
- oplysninger om, hvor og hvornår skibet sidst har bunkret, herunder oplysninger om bunkringstypen, og
- i hvilken havn skibet sidst har afleveret olieaf-fald, herunder hvornår og hvor meget.

Anrøb kan finde sted såvel på søterritoriet som i den eksklusive økonomiske zone. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 63, stk. 3, hvor manglende efterlevelse af anmodningen, sammenholdt med en række yderligere betingelser kan begrunde ransagning af skibet.

Anmodningen sker som led i en strafferetlig forfølgning, idet der skal foreligge en begrundet mistanke om, at skibet i den eksklusive økonomiske zone har overtrådt havmiljøloven eller regler udstedt i medfør heraf. I overensstemmelse med den europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, der blandt andet indeholder et forbud mod selvkriminering, er skibets pligt til at give oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af et muligt strafbart forhold, ikke strafsanktioneret.

Mistankekravet er skærpet i forhold til kravet om mistanke over for danske skibe, hvor der alene skal

være tale om at skibet »med rimelig grund er mistænkt« jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.1.

Til nr. 18

Ved en ændring af bestemmelsen i 1996 (lov nr. 394 af 22. maj 1996) kom det ved en fejl til at fremstå, som om myndigheden selv kan bestemme om ransagning skal ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler eller ej. Med den foreslåede ændring, bringes bestemmelsen tilbage til sin oprindelige betydning, hvorefter ransagning altid skal finde sted i overensstemmelse med retsplejelovens regler.

Endvidere foreslås at ordet »og« erstattes af »eller«, idet der ikke nødvendigvis skal være tale om overtrædelser af såvel loven som bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Til nr. 19

Lovforslagets § 1, nr. 19, er ny, idet Havretskonventionens begrænsninger i forbindelse med ransagning over for udenlandske skibe i artikel 220 foreslås gennemført i § 63, der omhandler ransagning. Efter § 63 kan der ske ransagning, i sager om overtrædelse af bestemmelser udstedt i medfør af loven, i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf. Ransagning i sager om ulovlig olieudtømmning fra skibe, jf. kapitel 2, kan udføres af forsvarsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter retsplejelovens regler om ransagning. Ransagning i sager om ulovlig olieudtømmning fra platforme, jf. kapitel 2, eller ulovlig bortskaffelse af stoffer eller materialer, jf. § 30, kan udføres af miljøministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, efter retsplejelovens regler om ransagning. Det fremgår af stk. 2, at indtræder der strafansvar efter §§ 59-61, kan det pågældende skib eller den pågældende platform tilbageholdes af tilsynsmyndigheden eller af politiet på tilsynsmyndighedens vegne, indtil bøder og sagsomkostninger er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke senest 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet. Det fremgår endelig af stk. 3, at bestemmelsen i stk. 2 ikke gælder for strafansvar for overtrædelse af § 11, stk. 1 eller 2, og regler udstedt i medfør af § 11, stk. 3.

Stk. 2.

Det foreslåede stk. 2 er ny.

For så vidt angår udenlandske skibe, der befinder sig i ydre territorialt farvand omfatter stk. 2 kun skibe, der er under uskadelig passage heraf. Det skyldes at Havretskonventionens begrænsninger kun gælder for